

Катта аканинг ҳаққи отанинг боласига бўлган ҳаққи кабидир

09:03 / 17.04.2021 3800

رَبِّكَ يَوْمَ تَأْتِي سُنُبُ أُولَئِكَ أَتِيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
يَوْمَ تَأْتِي سُنُبُ أُولَئِكَ أَتِيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
يَوْمَ تَأْتِي سُنُبُ أُولَئِكَ أَتِيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Саъийд ибн Амр ибн Осдан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам:

«Ака-укаларнинг каттасининг кичигидаги ҳаққи отанинг боласидаги ҳаққичадир», – дедилар».

Ҳусайн Марвазий ривоят қилган.

Катта аканинг укаларидаги ҳаққи отанинг боласига бўлган ҳаққи кабидир. Шунинг учун оилада ота вафот этиб кетса, катта ўғил бошлиқ бўлиб қолади. Бошқа фарзандлар – унинг укалари, сингиллари, ким бўлса ҳам, отага қандай итоат қилган бўлсалар, катта акага шундай итоат қилишлари керак.

Чунки буни Расули Акрам соллalloҳу алайҳи васаллам айтиб турибдилар. Катта аканинг ҳаққи отанинг болага бўлган ҳаққи каби эканини яхши

билишимиз зарур.

Бинобарин, отага оқ бўлишдан сақлангандек, катта аканинг ҳам дилини оғритиб қўйишдан эҳтиёт бўлиш, унинг иззат-ҳурматини ўрнига қўйиш укаларга, сингилларга лозимдир.

Мусулмонларда бу ҳадиси шарифга яхши амал қилиб келинган. Оилаларда отадан кейин катта ака бошлиқ бўлиб қолган. Уни укалари отанинг ўрнида ҳурматлаганлар ва унга итоатда бўлганлар.

هُجَلُّوا لِلصَّبِيِّ النَّالِ لِإِتِّعَاجِ؛ لِقَاؤِ عَهْلِهِ لِيَضْرَبَ رِدْكَ نُمْ لِنَبِيٍّ دَمَّ حُمْ نَع
أَبْ حَزْمٍ؛ لِقَاؤِ مَثُوءِ أَدْرِ أَهْلِ طَسَبَفٍ؛ هُوَ تَعَضُّرٌ أَيْ تَلُّوا هُوَ زَيْطٌ مَّ لَسَوَّ هُوَ يَلَع
يُزَوَّرَمُ لِنَبِيِّ سِحْ هَاوَرٍ، هُوَ إِدْرِ يَلَعِ أَسَلَجٌ أَمْ ثُ، يِي مُأَب

Муҳаммад ибн ал-Мункадир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига у зотни эмизган аёл келди. Шунда у зот ридоларини ерга ёзиб:

«Марҳабо, онажон!» деб, уни ридолари устига ўтирғиздилар».

Ҳусайн Марвазий ривоят қилган.

Демак, аёл фақат эмизган бўлса ҳам, ўша эмизган онасининг ҳаққи туққан онанинг ҳаққидек бўлар экан. Расули Акрам соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларини эмизган аёлни «онам» деб атаганлари, келганларида ўринларидан туриб, ҳурмат-иззат қилганлари, ўзларининг кийимлари – ридоларини тўшаб, ўшанинг устига ўтқазиб, ҳурмат кўрсатганлари мана шунга далолат қилади.

كَمْ أَلِقَ رَبُّ أُنْمٍ هَلْ لَوْ سَرَّ أَيُّ: يَجَلُّ لِقَاؤِ؛ لِقَاؤِ عَهْلِهِ نَمٍ نَبِيٍّ لِكُنْ نَع
هَوَرٍ. هُوَ لَوْ صَوْمٌ مَحَرَوْ بِحَوْ قَحَكَادٍ، يَلِي يَدُّ لِكَالِ وَمَوْ، كَأَخْ أَوْ، كَتُّخْ أَوْ، كَأَبْ أَوْ
بَدَأَلِ يَفِي رَاخُ بَلِ

Кулайб ибн Манфаъадан ривоят қилинади:

«Бобом: «Ё Расулаллоҳ, кимга яхшилик қилай?» – деди.

«Онангга, отангга, опа-синглингга, ака-укангга ва улардан кейин келадиган яқинларингга, вожиб ҳақдир ва силаи раҳмдир», – дедилар».

Бухорий «Адаб»да ривоят қилган.

Демак, онага, отага, ака-ука, опа-сингилларга, бошқа қариндошларга силаи раҳм, яхшилик қилиш, муҳтож бўлса, ёрдам бериш, ҳожатини чиқариш, нафақа бериш ҳар бир мўмин-мусмон учун вожиб амал ҳисобланади, буни қилмоғи лозим ва лобуддир.

Ушбу бобдаги силаи раҳмга оид саноқли ривоятларни оладиган бўлсак ҳам, оламга татийдиган таълимотларга эга бўламиз. Чунки оламнинг ҳеч қаерида қариндошлик алоқалари ҳақида динимиз таълимотичалик бирорта таълимот учратмадик ва учратган одамнинг хабарини ҳам эшитмадик.

Эҳтимол, керакли таълимотларнинг йўқлиги ёки етишмаслигидан бўлса керак, дунёда қариндошлик ҳақларининг шафқатсиз равишда поймол қилинишига гувоҳ бўлмоқдамиз. Баъзилар силаи раҳм ўрнига қариндошларига душманлик қилишни ўзларига раво кўрмоқдалар. Ака-ука, опа-сингил, амма-хола, амаки-тоғалар ўртасида бир-бирига меҳрибонлик ўрнини шафқатсизлик эгаллаб олмоқда.

Инсоният номига доғ, шаънига ор бўлаётган бу каби шармандаликларни тугатиш учун Аллоҳ таолонинг дини – Ислом таълимотларини пухта ўрганиб, уларга амал қилишга ўтиш зарурдир.

Фақат Ислом бу масалани ўз ўрнига қўйган ва мақомига етказган. Қариндошлик ҳаққини инсон ҳуқуқларининг юқори поғонасига кўтарган. Ҳақиқатдан ҳам, қариндошининг ҳаққини адо қилмаган кимса бошқаларнинг ҳаққини адо қилмаслиги турган гап.

Аллоҳнинг мукамал ва боқий дини – Исломда қариндошлик алоқасини ўз ўрнига қўйиш орқали бошқа инсонларнинг ҳам ҳаққини адо этиш даражасига ўтилади.

Бошқа масалалар қатори, бу масалада ҳам дунё ва охират ёнма-ён қўйилган. Қариндошлик алоқасини жойига қўйган банда дунёю охират саодатига мушарраф бўлади. Аксинча, қариндошлик алоқаларида нуқсонга йўл қўйган одам дунёю охират бахтсизлигига йўлиқади.

Инсоният бахтини таъминловчи Ислом таълимотидан баҳраманд бўлишга ҳаракат қилайлик. Ислом маданиятининг дурдоналаридан бўлган қариндош-уруғчилик алоқаларини мустаҳкамлайлик, динимиз бизга берган имтиёздан унумли фойдаланайлик.

«Бахтиёр оила» китоби асосида тайёрланди